

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુફુ ઉર્ફે સંતોશ

વિરુદ્ધ

મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય

એપ્રિલ ૨૭, ૨૦૦૬

[ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એસ. બી. સિન્હા અને ન્યાયમૂર્તિ શ્રી પી. પી. નૌલેકર]

ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૬:

કલમ ૩૭૬/૫૧૧ – સગીર છોકરી – જાતીય હુમલોનો ભોગ બની –
ડૉક્ટરને પીડિતાના ગુપ્તાંગ પર સોજો જોવા મળ્યો – યોનીનો પડદો અકબંધ
પણ લાલ થઈ ગયો હતો – તાત્કાલિક ભૂતકાળમાં સંભોગ અંગે ડૉક્ટર દ્વારા

કોઈ ચોક્કસ અહેવાલ નથી - ઉચ્ચ અદાલતે કલમ ૩૭૬/૫૧૧ હેઠળ આરોપીને દોષિત ઠેરવ્યો - એવું માનવામાં આવે છે કે તે એવો કેસ નથી જ્યાં આરોપી દ્વારા ફક્ત તૈયારી કરવામાં આવી હોય - તેણે ફરિયાદી પર ગુનાહિત હુમલો કરવાનો પ્રયાસ કર્યો - તબીબી પુરાવા પરથી ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા એવું પણ અનુમાન કરવામાં આવી શકે છે કે ત્યાં પ્રવેશ કરવામાં આવ્યો હતો - ઉચ્ચ અદાલત એ ધ્યાનમાં લેવામાં નિષ્ફળ ગઈ કે થોડો પણ પ્રવેશ કરવામાં આવ્યો હોય પણ બળાત્કારનો ગુનો ગણવા માટે પૂરતો છે - જો કે, ઉચ્ચ અદાલતે કલમ ૩૭૬/૫૧૧ હેઠળ આરોપીને દોષિત ઠેરવ્યા હોવાથી, ૧૦ વર્ષની સજા ઘટાડીને ૫ વર્ષ કરવામાં આવી હતી.

કપ્પુલા વેંકટ રાવ વિરુદ્ધ આનંદા પ્રદેશ રાજ્ય, (૨૦૦૪) ૩ એસસીસી ૬૦૨ અને અમન કુમાર અને અન્ય વિરુદ્ધ હરિયાણા રાજ્ય, (૨૦૦૪) ૪ કલમ ૩૭૮ નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

ફોજદારી એપેલેટ જ્યુરિસડિક્શન: ફોજદારી અપીલ નંબર ૧૪૯૧/૨૦૦૫.

ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૪૦૮/૧૯૯૭ માં ગ્વાલિયર ખાતેની જબલપુર બેન્ચના મધ્ય પ્રદેશ હાઈકોર્ટના ન્યાયિક અદાલતના ૨૩/૦૬/૨૦૦૫ ના ચુકાદા/આદેશમાંથી.

અપીલકર્તા વતી એસ. કે. દુબે, એલ. એસ. ચૌહાણ, ચંદ્ર મોહન સ્નીસેટ્ટી અને ડૉ. કૈલાશ ચંદ.

પ્રતિવાદી માટે વિભા દત્તા મખીજા.

અદાલતનો ચુકાદો આમના દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

ચુકાદો

અહીં અપીલકર્તા પર સગીર છોકરી સુષમા પર બળાત્કાર કરવા બદલ આઈપીસીની કલમ ૩૭૬ હેઠળ ગુનો કરવાનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો. તેના માતા-પિતા મજૂર છે.તેઓ અપીલકર્તાના પિતાની માલિકીની જગ્યાના એક ભાગમાં ભાડૂઆત તરીકે રહેતા હતા.૦૨/૦૧/૧૯૯૫ ના રોજ, તેઓ કામની શોધમાં ઘરની બહાર ગયા હતા.સુષમા ઘરમાં એકલી હતી.ફરિયાદીના માતા-પિતાની ગેરહાજરીનો ફાયદો ઉઠાવતા અપીલકર્તા ત્યાં આવ્યો, તેણીને

છાપરા પાસે લઈ ગયો, તેણીની ચઢી ઉતારી અને તેણે પોતાનું પેન્ટ પણ ઉતારીને તેણી પર બેસી ગયો. જ્યારે તેના દાદા આવ્યા ત્યારે તે ભાગી ગયો હતો. જ્યારે સુષમાના માતા-પિતા પાછા આવ્યા ત્યારે તેણીએ તેમને આ ઘટના વિશે જાણ કરી હતી. ફરિયાદીની માતાએ તેના ગુપ્તાંગમાં લાલાશ જોઈ હતી અને તેમાંથી લોહી પણ નીકળતું હતું.

પ્રથમ માહિતી અહેવાલ બીજા દિવસે એટલે કે ૦૩/૦૧/૧૯૯૫ ના રોજ દાખલ કરવામાં આવ્યો. ફરિયાદીને તબીબી તપાસ માટે મોકલવામાં આવી હતી અને એક ડૉ. શ્રીમતી સુનિતા જેને તેમની તપાસ કરી હતી. ઉપરોક્ત ડૉક્ટરની ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી-૨ તરીકે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ સમક્ષ તપાસ કરવામાં આવી હતી. તેણીના પુરાવામાં તેણીએ કહ્યું:

"મેં ૦૩/૦૧/૧૯૯૫ ના રોજ બપોરે ૧૨:૧૫ વાગ્યે સુષમાની દીકરી મુકેશની તબીબી તપાસ કરી અને તેના શરીર પર કોઈ બાહ્ય ઈજા મળી નહીં. તેના ગુપ્ત ભાગ પર સોજો હતો અને તે લાલ થઈ ગયો હતો. તેના ખાનગી ભાગનું ચોની પડદો અકબંધ હતું. તેણીના ખાનગી ભાગના ચોની પડદો લાલ થઈ ગયા. ભૂતકાળમાં તે

મહિલા સાથે કોઈ સંભોગ થયો હતો કે કેમ તે અંગે હું ચોક્કસ અભિપ્રાય આપી શકતી નથી.

ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી-૨ ને ઊલટતપાસમાં એકમાત્ર પ્રશ્ન એક સૂચન હતો જે નીચેના શબ્દોમાં હતો:

"કીડીના ે કરડવાથી, ગુપ્તાંગોના ૩-૪ સ્થળોએ સોજો અને લાલાશ આવી શકે છે.

માતા અને દાદા ઉપરાંત ફરિયાદીએ પોતાની તપાસ કરી હતી.તેણીની ઉંમર ૧૨ વર્ષથી ઓછી હોવાથી, વિદ્વાન સત્ર ન્યાયાધીશે પોતાને સંતોષ આપ્યો કે તેણી સાક્ષી તરીકે જુબાની આપવા સક્ષમ છે.તેણીના પુરાવામાં, ફરિયાદીએ જણાવ્યું:

"તે દિવસે છાપરુ બંધ હતું, જે ગુકુએ ખોલ્યું હતું.ગુકુ મારા અંતર્વસ્ત્ર કાઢીને મારી ઉપર બેઠો.આ ઘટના પછી મારા પિતા ત્યાં

પહોંચ્યા, મેં મારા પિતાને આ ઘટના વિશે જણાવ્યું.મારી તબીબી તપાસ કરવામાં આવી હતી ".

ઉપરોક્ત નિવેદન પર તેણીની ઉલટ-તપાસ કરવામાં આવી ન હતી.

ફરિયાદીની માતાએ પણ પોતાની જાતને ફરિયાદી સાક્ષી-૭ તરીકે તપાસ કરી.તેણીની સર-તપાસમાં, તેણીએ જણાવ્યું :

"સુષમા મારી દીકરી છે.હું આરોપીને એક વર્ષ પહેલાંથી જાણું છું.હું અને મારા પતિ મજૂરી માટે બહાર ગયા હતા.તે દિવસે અમને મજૂર કામ મળ્યું ન હતું.તેથી અમે સવારે ૧૦ વાગ્યે ઘરે પાછા ફર્યા.સુષમાએ કહ્યું કે ગુકુએ છાપરાનું તાળું ખોલ્યું, મારા અંતર્વસ્ત્ર ઉતાર્યા અને મારી ઉપર બેઠો.સુષમાના અંતર્વસ્ત્ર માં લોહીના ડાઘા હતા.મેં મારા પતિને બધી હકીકતો જણાવી.

છતાં ફરીથી તેણીની આ મુદ્દા પર ઉલટતપાસ કરવામાં આવી ન હતી.

ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી-૩ ફરિયાદ પક્ષના દાદા છે.વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ સમક્ષ તેમનો પુરાવો નીચે મુજબ હતો:

"હું સુષમા, મુકેશ અને ગુકુને જાણું છું. સુષમા મારી પૌત્રી છે. મુકેશ મારો દીકરો છે.લગભગ એક વર્ષ પહેલાં સવારે ૧૦-૧૧ વાગ્યે.જ્યારે હું કોઠી નંબર ૨૮ પર કામ કરીને ઘરે પરત ફરી રહ્યો હતો.ઘરે સુષમાએ મને કહ્યું કે ગુડુ આવ્યો છે.તેણે છાપરાનુ તાળું ખોલ્યું, મને અંદર લઈ ગયો.બાદમાં તેણે પોતાનું પેન્ટ કાઢી નાખ્યું અને મારા અંતર્વસ્ત્ર ઉતારી દીધા અને મારી ઉપર બેસી ગયો.જ્યારે હું આવ્યો ત્યારે તે સમયે ગુફૂ છાપરામાંથી બહાર આવ્યો, જ્યારે મેં ગુકુનો હાથ પકડ્યો તો તેણે મને છરી બતાવી.

તેમની પૂછપરછ પણ કરવામાં આવી ન હતી.

જોકે, વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે નિર્દોષ છૂટવાનો ચુકાદો નોંધ્યો અને અભિપ્રાય આપ્યો:

"પરંતુ, અહીં તે સિદ્ધાંત લાગુ પડતો નથી કારણ કે ફરિયાદ પક્ષના અહેવાલ મુજબ સ્પષ્ટપણે સુષમા પર બળાત્કાર કરવામાં આવ્યો હતો, અને પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા કે આરોપીએ ફરિયાદી પર બળાત્કાર કર્યો હતો.ડૉ. શ્રીમતી જૈને તેમના પુરાવામાં એવું કહ્યું ન હતું કે સુષમાના ગુપ્તાંગમાંથી લોહી નીકળી રહ્યું હતું.જો આરોપીએ ફરિયાદી પર બળાત્કાર કર્યો હોત તો સુષમાના ગુપ્તાંગનું ચોની પડદો ફાટી ગયું હોત.પરંતુ ડૉ. શ્રીમતી જૈન અનુસાર સુષમાનો ખાનગી ભાગ અકબંધ હતો.ખાનગી ભાગમાં લાલાશ થવાના ઘણા કારણો છે.તેથી, ફક્ત લાલાશના આધારે સહવાસની કોઈ ધારણા કરી શકાતી નથી. "

ગુનાના વિષયવસ્તુના સંદર્ભમાં ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષીની ઉલટતપાસ ન કરવાના પ્રભાવને ધ્યાનમાં લેવામાં વિદ્વાન ટ્રાયલ જજ નિષ્ફળ ગયા.હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાને ધ્યાનમાં લીધા પછી નીચે મુજબ અભિપ્રાય આપ્યો હતો:

"આમ, એ સ્થાપિત થયું કે પ્રતિવાદીએ ફરિયાદીના અંતર્વસ્ત્ર કાઢી નાખ્યા અને તેના પર બેસી ગયા.આ કેસ આઈપીસીની કલમ

૩૫૪ હેઠળ નહીં બને. તે સારી રીતે નક્કી થયેલ છે કે જાતીય ગુનામાં ફરિયાદી પુરાવાઓની પુષ્ટિ કરવાની જરૂર નથી.જો અદાલત સંતુષ્ટ હોય અને ખાતરી કરે કે જાતીય ગુનાનો ભોગ બનેલી યુવતી વ્યક્તિની જુબાની વિશ્વસનીય છે.તેને કોઈ સમર્થનની જરૂર નથી.ટ્રાયલ કોર્ટે એવું ઠરાવીને ગંભીર ભૂલ કરી છે કે ફરિયાદીના નિવેદનને અન્ય સાક્ષીઓ દ્વારા સમર્થન મળતું નથી.

જોકે, તબીબી પુરાવાઓને ધ્યાનમાં રાખીને, અપીલકર્તાને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૭૬(૨) (ફ) અને કલમ ૫૧૧ હેઠળ ગુના માટે દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા. તેમને ૧૦ વર્ષની સખત કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. આમ અપીલકર્તાઓ આપણી સામે છે.

અપીલકર્તા વતી હાજર રહેલા વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એસ. કે. દુબેએ રજૂઆત કરી હતી કે ઉચ્ચ અદાલતે નિર્દોષ જાહેર કરવાના ચુકાદાને ઉલટાવી દેવામાં ભૂલ કરી છે.વિદ્વાન વકીલનો મત છે કે ફરિયાદીનું ચોની પડદો અકબંધ હોવાથી, તે એવો કેસ ન હોઈ શકે જ્યાં બળાત્કારનો નિષ્કર્ષ કાઢી શકાય.આ દલીલના સમર્થનમાં વિદ્વાન વકીલે કપ્પુલા વેંકટ રાવ વિરુદ્ધ એપી રાજ્ય, [૨૦૦૪] ૩

એસસીસી ૬૦૨ અને અમન કુમાર અને અન્ય વિરુદ્ધ હરિયાણા રાજ્ય, [૨૦૦૪] ૪ એસસીસી ૩૭૯ પર ભાર મૂક્યો હતો.બીજી તરફ પ્રતિવાદી રાજ્યના વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી વિભા દત્તા મખીજાએ હાઈકોર્ટના ચુકાદાને ટેકો આપ્યો હતો.

અમે અહીં ફરિયાદી દ્વારા આપવામાં આવેલા નિવેદનો તેમજ તેના માતા અને દાદાના સમર્થનકારી નિવેદનોની નોંધ લીધી છે.બીજા દિવસે તેણીની તબીબી તપાસ કરવામાં આવી હતી.ડૉક્ટરને તેના ગુપ્તાંગ પર સોજો જોવા મળ્યો અને તે લાલ થઈ ગયો હતો.જોકે તેનું ચોની પડદો અકબંધ હતું પણ લાલ પણ થઈ ગયું હતું.ફક્ત એટલા માટે કે ડૉક્ટર દ્વારા કોઈ ચોક્કસ અભિપ્રાય આપી શકાયો ન હતો કે સંભોગના તાત્કાલિક ભૂતકાળમાં થયો હતો કે નહીં, ઉચ્ચ અદાલતે અપીલકર્તાને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૭૬/૫૧૧ હેઠળ ગુનો કરવા બદલ દોષિત ઠેરવ્યા.

વિદ્વાન વકીલ દ્વારા દલીલ કરવામાં આવી છે તેમ, અપીલકર્તા દ્વારા માત્ર તૈયારી કરવામાં આવી હોય તેવો કેસ નથી.દેખીતી રીતે, અપીલકર્તાએ ફરિયાદી પર ગુનાહિત હુમલો કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો.હકીકતમાં, તબીબી પુરાવાની પ્રકૃતિ પરથી ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા પણ નિષ્કર્ષ કાઢવામાં આવી શક્યો હોત કે ત્યાં પ્રવેશ થયો હતો.હાઈકોર્ટ એ નોંધવામાં નિષ્ફળ ગઈ કે સહેજ પણ પ્રવેશ એ

બળાત્કારના ગુનાની રચના કરવા માટે પૂરતો છે. ચોની પડદાની લાલાશ શક્ય ન હોત, પરંતુ અમુક હદ સુધી પ્રવેશ માટે.કપ્પુલા વેંકટ રાવ (ઉપરોક્ત) માં, આ અદાલતે સ્પષ્ટ રીતે નીચેની શરતોમાં ગુનો કરવાની તૈયારી અને તે કરવાનો પ્રયાસ વચ્ચેનો તફાવત દર્શાવ્યો હતો:

"ગુનો કરવાનો પ્રયાસ ત્યારે શરૂ થાય છે જ્યારે તૈયારીઓ પૂર્ણ થઈ જાય અને ગુનેગાર ગુનો કરવાના ઈરાદાથી કંઈક કરવાનું શરૂ કરે અને જે ગુનો ગુનો કરવાના દિશામાં એક પગલું છે.જે ક્ષણે તે જરૂરી ઈરાદા સાથે કોઈ કૃત્ય કરવાનું શરૂ કરે છે, તે જ ક્ષણે તે ગુનો કરવાનો પ્રયાસ શરૂ કરે છે.'પ્રયાસ' શબ્દ પોતે વ્યાખ્યાયિત નથી, અને તેથી, તેના સામાન્ય અર્થમાં લેવો જોઈએ.કલમ ૫૧૧ ની જોગવાઈઓ આ જ ઈચ્છે છે.ગુનો કરવાના પ્રયાસને તેને કરવાના ઈરાદાથી અલગ પાડવો જોઈએ; અને તેના કમિશન માટે કરવામાં આવેલી તૈયારીથી.માત્ર ગુનો કરવાનો ઈરાદો, જે કોઈ કૃત્ય દ્વારા અનુસરવામાં ન આવે, તે ગુનો ન હોઈ શકે.જ્યાં સુધી કોઈ બાહ્ય કાર્ય ન હોય જે દર્શાવે છે કે તેની દિશામાં પ્રગતિ થઈ છે, અથવા તેને પરિપક્વ કરવા અને તેને અસર કરવા તરફ પ્રગતિ થઈ છે, ત્યાં સુધી ખત માટે વસિયત લેવી જોઈએ નહીં.હેતુ એ પસંદગી સૂચવતા હેતુઓને ધ્યાનમાં લઈને પસંદ કરેલા હેતુ તરફની

વર્તણૂકની દિશા છે.તૈયારીમાં ગુનો કરવા માટે જરૂરી સાધનો અથવા પગલાં શોધવા અથવા ગોઠવવાનો સમાવેશ થાય છે.તે પ્રયાસોથી વ્યાપક રીતે અલગ પડે છે, જે તૈયારીઓ કર્યા પછી કમિશન તરફની સીધી હિલચાલ છે.ગુનો કરવાની તૈયારી ફક્ત ત્યારે જ સજાપાત્ર છે જ્યારે કલમ ૧૨૨ (ભારત સરકાર સામે યુદ્ધ છેડવું) અને કલમ ૩૮૮ (લૂંટ કરવાની તૈયારી) હેઠળ ગુનો કરવાની તૈયારી હોય. તૈયારી અને પ્રયાસ વચ્ચેની વિભાજન રેખા કેટલીકવાર પાતળી હોય છે અને દરેક કેસની હકીકતો પર નિર્ણય લેવો પડે છે.

(ભાર મૂકવામાં આવે છે)

તાત્કાલિક કેસમાં, અપીલકર્તાનો ઈરાદો ફરિયાદી પર અશ્લીલ હુમલો કરવાનો હોવાનું ન કહી શકાય.આ બાબતની હકીકત સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે તેમનું વર્તન તેમના જુસ્સાને સંતોષવાના તેમના નિશ્ચયનો સંકેત આપે છે.તે એક અથવા બીજા કારણોસર આમ કરી શક્યો ન હોત, પરંતુ આ સ્થાપિત હકીકતની પરિસ્થિતિમાં વાસ્તવિક કૃત્ય અથવા ઓછામાં ઓછું ગુનો કરવાનો પ્રયાસ થયો હોવાનું કહી શકાય નહીં.

ઉપરોક્ત નિર્ણયમાં જ આ અદાલતે કલમ ૩૭૬/૫૧૧ હેઠળનો ગુનો સાબિત થયો હોવાની હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને, ઠરાવ્યું:

"બળાત્કારના ગુનાની અનિવાર્ય બાબત એ છે કે પ્રવેશ, સ્ખલન નહીં. પ્રવેશ વિના સ્ખલન એ બળાત્કાર કરવાનો પ્રયાસ છે, વાસ્તવિક બળાત્કાર નહીં. આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૭૫ માં સમાવિષ્ટ 'બળાત્કાર' ની વ્યાખ્યા 'જાતીય સંભોગ' નો સંદર્ભ આપે છે અને કલમ સાથે જોડાયેલ સમજૂતીમાં એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે બળાત્કારના ગુના માટે જરૂરી જાતીય સંભોગની રચના કરવા માટે પ્રવેશ પૂરતો છે. સંભોગનો અર્થ થાય છે જાતીય સંબંધ.તાત્કાલિક કિસ્સામાં તે જોડાણ સ્થાપિત કરવામાં આવ્યું નથી.નીચેની અદાલતો તેમના અભિપ્રાયમાં સાચા ન હતા.

જ્યારે ફરિયાદીના પુરાવાને યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં ગણવામાં આવે છે, ત્યારે તે સ્પષ્ટ થાય છે કે વાસ્તવિક બળાત્કારની ઘટના સ્થાપિત થઈ નથી.જો કે, બળાત્કાર કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો હતો તે સાબિત કરવા માટે પુરાવા પૂરતા છે.આ સ્થિતિને કારણે, દોષિત

ઠેરવવાની સજાને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૭૬ થી આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૭૬/૫૧૧ માં બદલી દેવામાં આવે છે.

ફરી એકવાર અમન કુમાર અને અન્ય વિરુદ્ધ હરિયાણા રાજ્યમાં, (ઉપર) તે સ્પષ્ટ રીતે જણાવવામાં આવ્યું હતું:

"બળાત્કારના ગુના માટે પ્રવેશ એ અનિવાર્ય છે. પ્રવેશ નક્કી કરવા માટે, એવા સ્પષ્ટ અને મજબૂત પુરાવા હોવા જોઈએ કે આરોપીના પુરુષ સભ્યનો અમુક ભાગ સ્ત્રીના ગર્ભાશયના ગર્ભાશયમાં હતો, ભલે ગમે તેટલું નાનો હોય.

આ અદાલત દ્વારા તેની વધુ નોંધ લેવામાં આવી હતી:

"એક્સ રીસ પેનિટ્રેશન સાથે પૂર્ણ થાય છે. તે સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે ફરિયાદીને સાથી તરીકે ગણી શકાય નહીં અને તેથી, તેણીની જુબાનીને બળાત્કારના ગુનામાં સાથીની જુબાની સાથે સરખાવી શકાતી નથી. જનનાંગ અંગોની તપાસમાં, યોનીના પડદાની સ્થિતિ સૌથી વિશ્વસનીય સંકેત આપે છે.

યોનીના પડદાની તપાસ કરતી વખતે, તારણોને કોઈ મહત્વ આપતા પહેલા ચોક્કસ શારીરિક લાક્ષણિકતાઓ યાદ રાખવી જોઈએ. યોનીના પડદાનો આકાર અને રચના બદલાતી રહે છે.આ વિવિધતા, કેટલીકવાર ઈજા વિના પ્રવેશની મંજૂરી આપે છે.છિદ્રના વિશિષ્ટ આકાર અથવા વધેલી સ્થિતિસ્થાપકતાને કારણે આ શક્ય છે.બીજી બાજુ, ક્યારેક, યોનીનો પડદો વધુ મજબૂત, ઓછું સ્થિતિસ્થાપક અને વહેલા ખેંચાઈ જાય છે અને ફાટી જાય છે.આમ, પ્રમાણમાં ઓછા બળવાન પ્રવેશ પ્રયાસ સાથે સામાન્ય રીતે જોરદાર પ્રયાસથી થતી ઈજાઓ ન પડા થાય. યોનીના પડદાના સંદર્ભમાં જે શરીરરચનાત્મક લક્ષણ ધ્યાનમાં લેવા યોગ્ય છે તે તેની શરીરરચનાત્મક સ્થિતિ છે.હકારાત્મક મહત્વમાં હાઈમેનની બાજુમાં, પરંતુ આવર્તનમાં તે કરતાં વધુ, લેબિયા મેજરા પર ઈજાઓ છે.આ, જેમ કે લેબિયા મેજોરા, પુરુષ અંગ દ્વારા સૌપ્રથમ સામનો કરવામાં આવે છે.આરોપી દ્વારા ઉપયોગમાં લેવામાં આવતી શક્તિ અને બળના આધારે અને પીડિત દ્વારા પ્રતિકાર કરવામાં આવે છે તેના આધારે, તેમને સખત માર મારવામાં આવે છે.વધુમાં, શરીર પર અન્યત્ર ઈજાના નિશાન માટે સ્ત્રીની તપાસ એ પુરાવાનો એક ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ ભાગ બનાવે છે.બળાત્કારનો ગુનો ગણવા માટે, એ જરૂરી નથી કે વીર્યના

ઉત્સર્જન અને યોનીના પડદા ફાટી જવા સાથે શિશ્નમાં સંપૂર્ણ પ્રવેશ હોવો જોઈએ. કાયદામાં વ્યાખ્યાયિત બળાત્કારના ગુના માટે વીર્ય ઉત્સર્જન સાથે અથવા વગર યોનિ અથવા પુકેન્ડમના લેબિયા મેજોરામાં આંશિક પ્રવેશ પૂરતો છે. આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૭૬ હેઠળ સજાપાત્ર ગુનામાં ઘૂસણખોરીની ઊંડાઈ મહત્વની નથી.

આઈ. પી. સી. ની કલમ ૫૧૧ ની લાગુ પડવાની સંભાવનાના સંદર્ભમાં, એવું કહેવામાં આવ્યું હતું:

"બળાત્કાર કરવાના ઇરાદાથી આરોપીને દોષિત ઠેરવવા માટે, અદાલતને ખાતરી થવી જોઈએ કે જ્યારે આરોપીએ ફરિયાદીને પકડી હતી, ત્યારે તે ફક્ત તેના વ્યક્તિત્વ પર પોતાની વાસનાઓને સંતોષવા માંગતો ન હતો, પરંતુ તે દરેક સમયે તેમ કરવાનો ઇરાદો રાખતો હતો, અને તેણી તરફથી કોઈપણ પ્રતિકાર હોવા છતાં. અશ્લીલ હુમલાઓને ઘણીવાર બળાત્કારના પ્રયાસોમાં વિસ્તૃત કરવામાં આવે છે. આરોપીનું વર્તન તમામ ઘટનાઓમાં તેના જુસ્સાને સંતોષવાના નિર્ધારનું સૂચક હતું તે નિષ્કર્ષ પર

આવવા માટે, અને તમામ પ્રતિકાર છતાં, સામગ્રી અસ્તિત્વમાં હોવી જોઈએ.આસપાસના સંજોગો ઘણી વખત તે પાસા પર પ્રકાશ પાડે છે.

તે કેસમાં, ફરિયાદી પક્ષના કેસને ધ્યાનમાં રાખીને અને ખાસ કરીને, ફરિયાદીના પિતાના નિવેદનને ધ્યાનમાં રાખીને કે તેમાં અપીલકર્તા દ્વારા તેણીને માત્ર છેડછાડ કરવામાં આવી હતી, તેને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૫૪ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો.

ફોજદારી કેસમાં તારણો દરેક કેસની હકીકતો અને સંજોગો પર આધારિત હશે.જો કે, વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એસ. કે. દુબે દ્વારા બંને ચુકાદાઓમાં નિર્ધારિત ગુણોત્તર તેમના દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલની વિરુદ્ધ છે.તેથી, આ અપીલમાં કોઈ યોગ્યતા નથી. જો કે, અમારા મતે ઉચ્ચ અદાલતે અપીલકર્તાને ૧૦ વર્ષની સખત કેદની સજા સંભળાવવામાં ભૂલ કરી હતી.અપીલકર્તાને માત્ર આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૭૬/૫૧૧ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો છે અને આમ તેને જે યોગ્ય સજા આપવી જોઈતી હતી તે ૫ વર્ષની જેલની સજા હતી.

તેથી, અમે વિવાદિત આદેશમાં ફેરફાર કરીને સજાને ઘટાડીને ૫ વર્ષની સખત કેદમાં મૂકીએ છીએ. અપીલને ઉપરોક્ત હદ સુધી મંજૂરી છે.

આર. પી. અપીલને આંશિક મંજૂરી આપવામાં આવી છે.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.